

Auf dem Hardenberg

H.Heine(S.240)

Staiget auf, ihr alten Träume!
Öffne dich, du Herzenstor!
Lieberwonne, Wehmutstränen
Strömen wunderbar hervor.

Durch die Tannen will ich schweifen,
Wo die muntre Quelle springt,
Wo die stolzen Hirsche wandeln,
Wo die liebe Drossel singt.

Auf die Berge will ich steigen,
Auf die schroffen Felsenhöhn,
Wo die grauen Schlossruinen
In den Morgenlichte stehn.

Dort setz ich still mich nieder
Und gedenke alter Zeit,
Alter blißhender Geschlechter
Und versunkner Herrlichkeit.

Gras bedeckt jetzt den Turnirplatz,
Wo gekämpft der stolze Mann,
Der die Besten überwunden
Und des Kampfes Preis gewann.

Efeu rankt an dem Balkone,
Wo die schöne Dame stand,
Die den stolzen Überwinder
Mit den Augen überwand.

Ach! den Sieger und die Siegrin
hat besiegt des Todes Hand -
Jener dürre Sensenritter
Streckt uns alle in den Sand.

ON HARDENBERG

H.Heine

Come on, come on, sacred longings!
Open wide my cordial door!
Happiness, grieves, joy and nightmares
Shall disturb me here no more.

In the forest I will wander,
Where the creeks their ways begin,
Where the noble deer is reigning,
Where the singing bird is queen.

On the mountain I am welcome,
Climbing high and steepest rocks,
Where the ruins of ancient castles
Bar the sight with mighty blocks.

I will stay there sunk in thoughts
That remind me distant Old,
When the noble genders' badges
Were of glory and of gold.

Grass is growing on the yard-square,
Where knights fought with battle-cries,
Bravest among them receiving
Women's praise and tourney's prize.

From the balcony the beauty
Beat the winner with her charms,
So the hero was defeated
And enslaved without arms.

Both the conquered and the conqueror
Had been conquered by the Death.
Death, alas, is always winning
By the force of His caress.

(Translated from German by S.K. Robev)

В планината Харденберг
Х.Хайне

Светли блянове, цъфтете!
Моят дух към вас лети!
Мъка, сълзи и блаженство
Тук върхът ще приюти.

Сред елхите ще се скитам
Под небесния простор -
Там при гордите елени,
Гдето пее птичи хор.

Ще достигна висините
През най-стръмните скали,
Замъци - сега руини,
Там на стража са били.

Ще си спомня имената
На пре-славни родове,
Гербът златен на които
Благородство се зове.

Завладяла е тревата
Плаца за турнирен бой,
Гдето рицар - победител
Е издигал щита свой.

А на замъка в балкона
Гъст брашлян снага е свил...
Тук прекрасен женски поглед
Първенеца победил.

Победен и победител
Днес Смъртта покрива с прах.
Скелетът с коса в ръката
Ни навява скръб и страх.

(Преведе от немски Стефан К. Робев)